

изображения и среће човеческогъ рода. Славянска племена и тране истина синови јдне прамайке али расути разнимъ непогодама времена осећају утѣху и радость и при самимъ помислу на обште подрекло; а племенитимъ душама међъ ньима за цело није узаймна радость о срећномъ напредку и развијању ньиногъ језика, књижества, благонравия, изображения, просветленя и благостаня, као на противъ и смутња о злой судби и незгоди ньине браће, непозната и необычна. После Словена и Чеха слѣдују у овомъ призренију Русси, Хорвати, Поляци и Србљи. Добровски се правогъ пута доста добро држао, ако и не съ намеромъ; нѣгова су дѣла свеславянска, премъ да знао није, шта є то узаймност у књижеству. После Добровскогъ или одма съ ньиме долази Копигарт-Шишковъ, Кепенъ, Руміанцовъ, Погодинъ и. др. кодъ Русса су лепе подражания достойне кораке къ узаймности учинили. Кодъ Србаља су Вукъ и Павловићъ *) кодъ Хорвата Гай, Топаловићъ, Курелацъ и др. нѣне поуздане подпоре и подпомагачи. Кодъ Поляка учили су Кухарски, Мацијовски, Росциевски, Медински и друга Славянска нарѣчия, особито Ческо. Жалостъ є права, да три найзнаменития Славянска стихотворца

*) Желали бы, да се ове Г. Сочинителя рѣчи у пуномъ смыслу потврде.